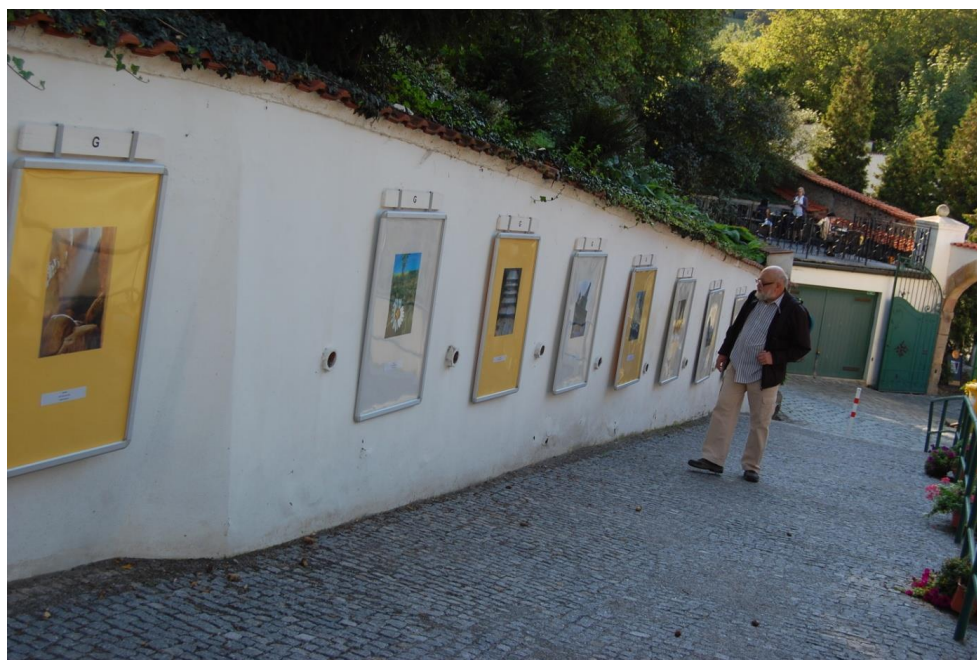

Taková „obyčejná“ vernisáž

V úterý 5. září jsme byli v kavárně Garden Café Taussig ve Vlašské ulici, kde pracuje Petr Kriso, náš kamarád. Tam probíhala naše vernisáž k fotografické výstavě Střepy a střípky. Byla tam také Janča, Jarda, Dan a připravovali věci na promítání. Jarda byl zamyšlený. Asi přemýšlel o nesmrtelnosti chrousta. Náš Leoš tam byl také. Je to jeho domov, protože už nikoho nemá a tak bydlí tam. Přišla i naše asistentka Pavla. Je bezvadná, akorát někdy nevím, jestli také nepřemýšlí o šraňkách v tunelu. Petr Kriso byl za barem a připravoval pro nás to, co jsme si objednali za pití a obsluhoval nás. Je šikovný a práce mu jde od ruky. O čem by mohl přemýšlet Dan? To nikdo neví, ale předpokládám, že o holkách, zvláště o jedné.

Ale zpátky k vernisáži. Nejdříve se promítal animovaný film Houbaři. Je to naše samostatné dílko, na kterém přes prázdniny pracovali Jarda, Marcela, Týnka, Petr s Jančou, Milanem našim lektorem animací, na Jany letní škole v Táboře. Musím říci, že se jim toto dílko povedlo a smekám před nimi svůj čepec. Jsou opravdu šikovní a moc mne mrzí, že jsem tam s nimi nemohla být – musela jsem totiž chodit do práce. Pak se promítal náš film Tajemství truhlice, všichni přítomní lidé nám zatleskali, což nás hodně potěšilo. Po promítnutí jsme já a Dan film prezentovali. Dan říkal, jak film vznikl, kdo ho vymyslel, ve kterém roce to bylo. Já jsem říkala, co si o něm myslím, jaké jsem měla pocity, když jsem s Markem hrála milenku, co si o filmu myslím celkově. Jarda doplnil, že to byl on, kdo vymyslel námět filmu. Také i to, že mu bylo dobře, když si zahrál po boku Marcely krále a mohl si točit prstenem. Petr za barem se přidal a řekl, že role chlapce byla dobrá, akorát musel být bos a zábly ho tedy dlouho nohy, přesto hrál v pohodě a byl rád, že se mohl účastnit a otevírat truhlu vzpomínek a trochu se v ní přehrabovat. Pak se přítomní hosté šli dívat na výstavu našich fotografií, výstava byla venkovní. My jsme šli s nimi, abychom jim mohli říci, kdo a kdy to fotil a proč.

Naše Janča je také bezvadná. Někdy je na nás přísná, ale myslí to s námi dobře, i když jí z nás všech, určitě jednou trefí šlak. Janča je na nás ale i hrdá a já jí se všemi děkuji, že s námi nádherně nacvičila ono Tajemství truhlice. Také děkuji celému štábu z našeho spolku, jehož součástí je i naše tvůrčí skupina Večernice. Taky mne pobavilo, že Danovi najednou zazvonil mobil. Janča se s tím nepárala a ten mobil Danovi vzala k sobě. Věděla totiž, co dělá, protože, když Dan začne telefonovat mluví do něj tak hlasitě, že všichni slyší, jak druhému konci říká – Miláčku. Tomu chtěla Janča předejít, protože by to slyšeli všichni přítomní i Jana Loskotová z Rytmusu a to se ve společnosti a ještě na vernisáži nedělá. To je přece každého soukromá věc. No každopádně Dan byl Janči reakcí tak překvapen, že se tvářil jako puk v troubě, i když mu byl mobil vrácen vypnutý. Celá vernisáž se všem lidem a nám líbila, budeme na ní mít pěkné vzpomínky. Byli jsme rádi, že jsme poprvé vystavovali venku. Děkujeme Domovu sociální péče a kavárně Taussig, která k němu patří, také všem, co jste přišli.

Denisa Střihavková

V Praze dne 10. září 2017

